

Šis dokuments ir tikai informatīvs, un tam nav juridiska spēka. Eiropas Savienības iestādes neatbild par tā saturu. Attiecīgo tiesību aktu un to preambulu autentiskās versijas ir publicētas Eiropas Savienības “Oficiālajā Vēstnesī” un ir pieejamas datubāzē “Eur-Lex”. Šie oficiāli spēkā esošie dokumenti ir tieši pieejami, noklikšķinot uz šajā dokumentā iegultajām saitēm

► **B** **EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (ES) 2018/842**

(2018. gada 30. maijs)

par saistošiem ikgadējiem siltumnīcefekta gāzu emisiju samazinājumiem, kas dalībvalstīm jāpanāk no 2021. līdz 2030. gadam un kas dod ieguldījumu rīcībā klimata politikas jomā, lai izpildītu Parīzes nolīgumā paredzētās saistības, un ar ko groza Regulu (ES) Nr. 525/2013

(Dokuments attiecas uz EEZ)

(OV L 156, 19.6.2018., 26. lpp.)

Grozīta ar:

Oficiālais Vēstnesis

	Nr.	Lappuse	Datums
► M1 Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2023/857 (2023. gada 19. aprīlis)	L 111	1	26.4.2023.

▼B**EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (ES) 2018/842****(2018. gada 30. maijs)**

par saistošiem ikgadējiem siltumnīcefekta gāzu emisiju samazinājumiem, kas dalībvalstīm jāpanāk no 2021. līdz 2030. gadam un kas dod ieguldījumu rīcībā klimata politikas jomā, lai izpildītu Parīzes nolīgumā paredzētās saistības, un ar ko groza Regulu (ES) Nr. 525/2013

(Dokuments attiecas uz EEZ)**▼M1***1. pants***Priekšmets**

Ar šo regulu nosaka pienākumus dalībvalstīm attiecībā uz to minimālajiem devumiem 2021.–2030. gada periodā, lai sasniegtu Savienības mērķrādītāju – līdz 2030. gadam samazināt siltumnīcefekta gāzu emisijas par 40 %, salīdzinot ar 2005. gada līmeni, sektoros, uz kuriem attiecas šīs regulas 2. pants. Tā dod ieguldījumu ilgtermiņa mērķrādītāja sasniegšanā – vēlākais līdz 2050. gadam Savienībā panākt klimatneitralitāti – nolūkā pēc tam panākt negatīvas emisijas. Tādējādi tā dod ieguldījumu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2021/1119 ⁽¹⁾ (“Eiropas Klimata akts”) un Parīzes nolīguma mērķu sasniegšanā. Šajā regulā ir izklāstīti arī noteikumi par to, kā nosaka ikgadējos emisiju sadales apjomus un kā izvērtē dalībvalstu progresu virzībā uz to minimālo devumu izpildi.

▼B*2. pants***Darbības joma****▼M1**

1. Šo regulu piemēro siltumnīcefekta gāzu emisijām no *IPCC* avota kategorijām “enerģētika”, “rūpnieciskie procesi un produktu izmantošana”, “lauksaimniecība” un “atkritumi”, kas noteiktas saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2018/1999 ⁽²⁾, izņemot siltumnīcefekta gāzu emisijas no Direktīvas 2003/87/EK I pielikumā uzskaitītajām darbībām, kuras nav darbība “jūras transports”, un darbībām, kas tajā uzskaitītas tikai minētās direktīvas 14. un 15. panta nolūkos.

▼B

2. Neskarot šīs regulas 7. pantu un 9. panta 2. punktu, šo regulu nepiemēro siltumnīcefekta gāzu emisijām un piesaistei, ko aptver Regula (ES) 2018/841.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2021/1119 (2021. gada 30. jūnijs), ar ko izveido klimatneitralitātes panākšanas satvaru un groza Regulas (EK) Nr. 401/2009 un (ES) 2018/1999 (“Eiropas Klimata akts”) (OV L 243, 9.7.2021., 1. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2018/1999 (2018. gada 11. decembris) par enerģētikas savienības un rīcības klimata politikas jomā pārvaldību un ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 663/2009 un (EK) Nr. 715/2009, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 94/22/EK, 98/70/EK, 2009/31/EK, 2009/73/EK, 2010/31/ES, 2012/27/ES un 2013/30/ES, Padomes Direktīvas 2009/119/EK un (ES) 2015/652 un atceļ Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 525/2013 (OV L 328, 21.12.2018., 1. lpp.).

▼B

3. Šīs regulas kontekstā CO₂ emisijas no *IPCC* avota kategorijas “1.A.3.A civilā aviācija” uzskata par vienādām ar nulli.

*3. pants***Definīcijas**

Šajā regulā piemēro šādas definīcijas:

- 1) “siltumnīcefekta gāzu emisijas” ir CO₂ ekvivalentu tonnās izteiktas oglekļa dioksīda (CO₂), metāna (CH₄), slāpekļa oksīda (N₂O), fluorogļūdeņražu (HFC), perfluorogļūdeņražu (PFC), slāpekļa trifluorīda (NF₃) un sēra heksafluorīda (SF₆) emisijas, kas noteiktas saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 525/2013 un ietilpst šīs regulas darbības jomā;
- 2) “ikgadējais emisiju sadales apjoms” ir maksimālās pieļaujamās siltumnīcefekta gāzu emisijas katrā gadā no 2021. līdz 2030. gadam, kas noteiktas saskaņā ar 4. panta 3. punktu un 10. pantu;
- 3) “ES *ETS* kvota” ir “kvota”, kā tā definēta Direktīvas 2003/87/EK 3. panta a) punktā.

*4. pants***Ikgadējie emisiju līmeņi 2021.–2030. gada periodā****▼M1**

1. Katra dalībvalsts savas siltumnīcefekta gāzu emisijas 2030. gadā ierobežo par vismaz to procentuālo apjomu, kas attiecīgajai dalībvalstij norādīts I pielikuma 2. ailē, salīdzinājumā ar savām 2005. gada siltumnīcefekta gāzu emisijām, kuras ir noteiktas saskaņā ar šā panta 3. punktu.

2. Ievērojot šīs regulas 5., 6. un 7. pantā paredzētās elastības iespējas un ievērojot pielāgojumus saskaņā ar šīs regulas 10. panta 2. punktu, un ņemot vērā jebkākus atskaitījumus, kam par iemeslu ir Lēmuma Nr. 406/2009/EK 7. panta piemērošana, katra dalībvalsts nodrošina, ka tās siltumnīcefekta gāzu emisijas:

- a) 2021. un 2022. gadā nepārsniedz ierobežojumu, kas noteikts ar lineāru trajektoriju, kuras izejas punkts ir attiecīgās dalībvalsts 2016., 2017. un 2018. gada vidējās siltumnīcefekta gāzu emisijas, kas noteiktas, ievērojot šā panta 3. punktu, bet beigu punkts – attiecīgās dalībvalsts 2030. gada ierobežojums, kas noteikts šīs regulas I pielikuma 1. ailē; dalībvalsts lineārās trajektorijas izejas punkts ir vai nu piecās divpadsmitajās daļās no laika perioda starp 2019. un 2020. gadu, vai 2020. gadā – atkarībā no tā, kurš no abiem attiecīgajai dalībvalstij aprēķina rezultātā dod mazāku ikgadējās emisiju sadales apjomu;
- b) 2023., 2024. un 2025. gadā nepārsniedz ierobežojumu, kas noteikts ar lineāru trajektoriju, kuras izejas punkts ir 2022. gads un attiecīgās dalībvalsts ikgadējais emisiju sadales apjoms, kas attiecīgajam gadam noteikts, ievērojot šā panta 3. punktu, bet beigu punkts – attiecīgās dalībvalsts 2030. gada ierobežojums, kas noteikts šīs regulas I pielikuma 2. ailē;

▼ **M1**

c) 2026.–2030. gadā nepārsniedz ierobežojumu, kas noteikts ar lineāru trajektoriju, kuras izejas punkts ir attiecīgās dalībvalsts vidējās siltumnīcefekta gāzu emisijas 2021., 2022. un 2023. gadā, ko attiecīgā dalībvalsts iesniegusi, ievērojot Regulas (ES) 2018/1999 26. pantu un saskaņā ar minētā panta 3. punktu, bet beigu punkts – attiecīgās dalībvalsts 2030. gada ierobežojums, kas noteikts šīs regulas I pielikuma 2. ailē; dalībvalsts lineārās trajektorijas izejas punkts ir deviņās divpadsmitajās daļās no laika perioda starp 2023. un 2024. gadu.

3. Komisija pieņem īstenošanas aktus, kuros katrai dalībvalstij nosaka ikgadējos emisiju sadales apjomus 2021.–2030. gadam tonnās CO₂ ekvivalenta saskaņā ar šā panta 2. punktā noteiktajām lineārajām trajektorijām.

2021. un 2022. gadam Komisija ikgadējos emisiju sadales apjomus nosaka, balstoties uz visaptverošu izskatīšanu, kurā izskatīti visjaunākie nacionālā inventarizācijas pārskata dati par 2005., 2016., 2017. un 2018. gadu, ko dalībvalstis iesniegušas saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 525/2013 7. pantu, un norāda katras dalībvalsts 2005. gada siltumnīcefekta gāzu emisiju vērtību, kas izmantota minēto ikgadējo emisiju sadales apjomu noteikšanai.

2023., 2024. un 2025. gadam Komisija ikgadējos emisiju sadales apjomus nosaka, balstoties uz katras dalībvalsts 2005. gada siltumnīcefekta gāzu emisiju vērtību, kas norādīta, ievērojot šā punkta otro daļu, un izskatītajām par 2016., 2017. un 2018. gadu iesniegto nacionālā inventarizācijas pārskata datu vērtībām, kas norādītas minētajā otrajā daļā.

2026.–2030. gadam Komisija ikgadējos emisiju sadales apjomus nosaka, balstoties uz katras dalībvalsts 2005. gada siltumnīcefekta gāzu emisiju vērtību, kas norādīta, ievērojot šā punkta otro daļu, un jaunākajiem visaptveroši izskatītajiem valsts inventarizācijas pārskata datiem par 2021., 2022. un 2023. gadu, ko dalībvalstis iesniegušas, ievērojot Regulas (ES) 2018/1999 26. pantu.

4. Šā panta 3. punktā minētajos īstenošanas aktos, pamatojoties uz procentuālajiem apjomiem, ko dalībvalstis paziņojušas, ievērojot 6. panta 3., 3.a un 3.b punktu, norāda arī kopējos daudzumus, ko 2021.–2030. gada periodā varētu ņemt vērā, konstatējot dalībvalsts atbilstību saskaņā ar 9. pantu. Ja visu dalībvalstu kopējo daudzumu summa pārsniedz kolektīvo kopējo daudzumu – 100 miljonus –, tad katrai dalībvalstij paredzēto kopējo daudzumu proporcionāli samazina tā, lai kolektīvais kopējais daudzums netiktu pārsniegts.

▼ **B**

5. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 14. pantā minēto pārbaudes procedūru.

▼ **M1**

6. Veicot pasākumus siltumnīcefekta gāzu emisiju ierobežošanai saskaņā ar 1. un 2. punktu, dalībvalstis apsver nepieciešamību nodrošināt taisnīgu un sociāli godīgu pārkārtošanos visiem. Komisija var izdot norādījumus, lai šajā sakarā atbalstītu dalībvalstis.

▼B*5. pants***Elastība, kuru sniedz aizņemšanās, atlikšana rezervē un pārskaitīšana****▼M1**

1. Attiecībā uz 2021. līdz 2025. gadu dalībvalsts var aizņemties tādu daudzumu, kas nepārsniedz 7,5 % no tās nākamajam gadam paredzētā ikgadējā emisiju sadales apjoma.

▼B

2. Attiecībā uz 2026. līdz 2029. gadu, dalībvalsts var aizņemties tādu daudzumu, kas nepārsniedz 5 % no tās nākamajam gadam paredzētā ikgadējā emisiju sadales apjoma.

▼M1

3. Dalībvalsts, kuras siltumnīcefekta gāzu emisijas konkrētajā gadā ir mazākas par tās ikgadējo emisiju sadales apjomu attiecīgajam gadam, ņemot vērā elastības iespēju izmantošanu, ievērojot šo pantu un 6. pantu, var:

- a) attiecībā uz 2021. gadu – tās ikgadējā emisiju sadales apjoma pārpalikumu līdz 75 % no tās ikgadējā emisiju sadales apjoma 2021. gadam atlikt rezervē uz nākamajiem gadiem līdz 2030. gadam; un
- b) attiecībā uz 2022.–2029. gadu – tās ikgadējā emisiju sadales apjoma pārpalikumu līdz 25 % no līdz tam gadam ikgadējā emisiju sadales apjoma atlikt rezervē uz nākamajiem gadiem līdz 2030. gadam.

4. Attiecībā uz 2021.–2025. gadu dalībvalsts līdz 10 % no sava attiecīgā gada ikgadējā emisiju sadales apjoma var pārskaitīt citām dalībvalstīm un attiecībā uz 2026.–2030. gadu – līdz 15 %. Saņēmēja dalībvalsts minēto daudzumu var izmantot atbilstības nolūkā saskaņā ar 9. pantu vai nu attiecīgajā gadā, vai nākamajos gados līdz 2030. gadam.

▼B

5. Dalībvalsts, kuras pārbaudītās siltumnīcefekta gāzu emisijas konkrētajā gadā ir zemākas par tās ikgadējo emisiju sadales apjomu attiecīgajam gadam, ņemot vērā elastības iespēju izmantošanu saskaņā ar šā panta 1.–4. punktu un 6. pantu, var šo ikgadējā emisiju sadales apjoma pārpalikumu pārskaitīt citām dalībvalstīm. Saņēmēja dalībvalsts minēto daudzumu var izmantot atbilstības nolūkā saskaņā ar 9. pantu vai nu attiecīgajā gadā, vai nākamajos gados līdz 2030. gadam.

▼M1

5.a Pirms katras ikgadējā emisiju sadales apjoma pārskaitīšanas, ievērojot 4. un 5. punktu, dalībvalsts elektroniskā formātā informē ar Regulu (ES) 2018/1999 izveidoto Klimata pārmaiņu komiteju par savu nodomu pārskaitīt daļu no sava ikgadējā emisiju sadales apjoma par jebkuru konkrētu gadu.

6. Ieņēmumus, kuri iegūti no ikgadējo emisiju sadales apjomu pārskaitījumiem, vai to ekvivalentu finansiālā izteiksmē, ievērojot 4. un 5. punktu, dalībvalstīm būtu jāizmanto, lai risinātu problēmas, kas saistītas ar klimata pārmaiņām Savienībā vai trešās valstīs. Dalībvalstis informē Komisiju par jebkuru pasākumu, kas veikts saskaņā ar šo punktu, un minēto informāciju publisko viegli pieejamā formātā.

▼B

7. Jebkurš emisiju sadales apjoma pārskaitījums, ievērojot 4. un 5. punktu var notikt siltumnīcefekta gāzu emisiju mazināšanas projekta vai programmas rezultātā, ko īsteno dalībvalstī, kura pārdod, un ko apmaksā saņēmēja dalībvalsts, ar nosacījumu, ka netiek pieļauta dubulta uzskaitē un tiek nodrošināta izsekojamība.

8. Dalībvalstis atbilstības nolūkā saskaņā ar šīs regulas 9. pantu bez jebkādiem kvantitatīviem ierobežojumiem var izmantot saskaņā ar Direktīvas 2003/87/EK 24.a panta 1. punktu piešķirtos kredītus no projektiem, ar nosacījumu, ka netiek pieļauta dubultā uzskaitē.

*6. pants***Atsevišķām dalībvalstīm paredzēta elastības iespēja pēc ES ETS kvotu daudzuma samazināšanas**

1. Šīs regulas II pielikumā uzskaitītās dalībvalstis var ierobežotā apjomā anulēt ne vairāk kā 100 miljonu ES ETS kvotu, ko kopā ņem vērā atbilstības nolūkā saskaņā ar šo regulu. Šāda anulēšana tiek veikta no attiecīgās dalībvalsts izolāmo kvotu apjomiem saskaņā ar Direktīvas 2003/87/EK 10. pantu.

2. ES ETS kvotas, kas ņemtas vērā saskaņā ar šā panta 1. punktu, uzskata par ES ETS apgrozībā esošām kvotām Lēmuma (ES) 2015/1814 1. panta 4. punkta kontekstā.

Veicot pirmo pārskatīšanu saskaņā ar minēto lēmuma 3. pantu, Komisija apsver, vai arī turpmāk saglabāt šā punkta pirmajā daļā noteikto pieeju.

3. Dalībvalstis, kas uzskaitītas II pielikumā, līdz 2019. gada 31. decembrim informē Komisiju, ja tās atbilstības nolūkā saskaņā ar 9. pantu nodomājušas izmantot iespēju ierobežotā apmērā anulēt šā panta 1. punktā minētās ES ETS kvotas, nepārsniedzot II pielikumā katrai attiecīgajai dalībvalstij katram gadam 2021.–2030. gada periodā noteikto procentuālo apjomu.

▼M1

Dalībvalstis, kas uzskaitītas II pielikumā, var nolemt paziņotos procentuālos apjomus pārskatīt vienu reizi 2024. un vienu reizi 2027. gadā. Tādā gadījumā attiecīgā dalībvalsts par to paziņo Komisijai attiecīgi līdz 2024. gada 31. decembrim vai 2027. gada 31. decembrim.

3.a Malta Komisijai līdz 2023. gada 31. decembrim paziņo, vai tā, lai nodrošinātu atbilstību 9. pantam, plāno izmantot šā panta 1. punktā minēto ES ETS kvotu anulēšanu ierobežotā apmērā līdz II pielikumā noteiktajai procentuālajai daļai par katru gadu no 2025. līdz 2030. gadam.

3.b Neatkarīgi no 3. punkta II pielikumā uzskaitītās dalībvalstis, kuras līdz 2019. gada 31. decembrim nav informējušas Komisiju par nodomu izmantot vai pilnībā izmantot iespēju ierobežotā apmērā anulēt šā panta 1. punktā minētās ES ETS kvotas, informē Komisiju līdz 2023. gada 31. decembrim, ja tās atbilstības nolūkā saskaņā ar 9. pantu nodomājušas izmantot vai lielākā mērā izmantot minēto iespēju ES ETS kvotas anulēt ierobežotā apmērā, nepārsniedzot II pielikumā katrai attiecīgajai dalībvalstij katram gadam 2025.–2030. gada periodā noteikto procentuālo apjomu.

▼M1

4. Pēc dalībvalsts pieprasījuma saskaņā ar Direktīvas 2003/87/EK 20. panta 1. punktu ieceltais centrālais administrators (“centrālais administrators”) attiecīgās dalībvalsts atbilstības nolūkā saskaņā ar šīs regulas 9. pantu ņem vērā apjomu, kas nepārsniedz kopējo daudzumu, ko nosaka, ievērojot šīs regulas 4. panta 4. punktu. Vienu desmito daļu no ES ETS kvotu kopējā daudzuma, ko nosaka, ievērojot šīs regulas 4. panta 4. punktu, ievērojot Direktīvas 2003/87/EK 12. panta 4. punktu, anulē minētajai dalībvalstij par katru gadu laikposmā no 2021. līdz 2030. gadam. Vienu sesto daļu no ES ETS kvotu kopējā daudzuma, ko nosaka, ievērojot šīs regulas 4. panta 4. punktu, anulē, ievērojot Direktīvas 2003/87/EK 12. panta 4. punktu, par katru gadu laikposmā no 2025. līdz 2030. gadam attiecībā uz dalībvalstīm, kuras informējušas Komisiju, ievērojot šā panta 3.a un 3.b punktu.

5. Ja dalībvalsts saskaņā ar 3. punktu ir paziņojusi Komisijai par savu lēmumu pārskatīt iepriekš paziņotos procentuālos apjomus, attiecīgajai dalībvalstij par katru gadu laikposmā attiecīgi no 2026. gada līdz 2030. gadam vai no 2028. gada līdz 2030. gadam anulē attiecīgi mazāku vai lielāku ES ETS kvotu daudzumu.

▼B*7. pants***▼M1****ZIZIMM neto piesaistījumu papildu izmantošana**

1. Ja dalībvalsts siltumnīcefekta gāzu emisijas pārsniedz tās konkrēta gada ikgadējo emisiju sadales apjomu, tostarp jebkādu saskaņā ar šīs regulas 5. panta 3. punktu rezervē atlikto ikgadējo emisiju sadales apjomu, tad attiecībā uz konkrēto gadu dalībvalsts atbilstības nolūkā saskaņā ar šīs regulas 9. pantu var ņemt vērā daudzumu, kas nepārsniedz kopējo neto piesaistījumu un kopējo neto emisiju summu visās Regulas (ES) 2018/841 darbības jomā ietvertajās uzskaites kategorijās, ar noteikumu, ka:

- a) kopējais daudzums, ko ņem vērā attiecīgajai dalībvalstij par 2021.–2025. gadu, nepārsniedz pusi no šīs regulas III pielikumā attiecīgajai dalībvalstij noteiktā maksimālā kopējo neto piesaistījumu apjoma;
- aa) kopējais daudzums, ko ņem vērā attiecīgajai dalībvalstij par 2026.–2030. gadu, nepārsniedz pusi no šīs regulas III pielikumā attiecīgajai dalībvalstij noteiktā maksimālā kopējo neto piesaistījumu apjoma;

▼B

- b) šis daudzums ir daudzuma, ko attiecīgajai dalībvalstij piemēro saskaņā ar Regulas (ES) 2018/841 4. pantu, pārsniegums;
- c) dalībvalsts nav saņēmusi vairāk neto piesaistes saskaņā ar Regulu (ES) 2018/841 no citām dalībvalstīm, nekā tā ir pārskaitījusi;
- d) dalībvalsts ir izpildījusi Regulas (ES) 2018/841 prasības; un

▼B

- e) dalībvalsts ir iesniegusi aprakstu par saskaņā ar šo punktu pieejamās elastības iespējas iecerēto izmantošanu, ievērojot Regulas (ES) Nr. 525/2013 7. panta 1. punkta otro daļu.

▼M1*8. Pants***Korektīvi pasākumi**

1. Ja Komisija ikgadējā izvērtējumā, kas veikts saskaņā ar Regulas (ES) 2018/1999 29. pantu, un ņemot vērā plānus izmantot šīs regulas 5., 6. un 7. pantā minētās elastības iespējas, konstatē, ka dalībvalsts virzība uz šīs regulas 4. pantā minēto pienākumu izpildi ir nepietiekama, tad minētā dalībvalsts trīs mēnešu laikā Komisijai iesniedz korektīvo rīcību plānu, kurā norāda:

- a) detalizētu skaidrojumu par to, kāpēc minētā dalībvalsts nav panākusi pietiekamu progresu minēto pienākumu izpildē;
- b) novērtējumu tam, kā Savienības finansējums ir atbalstījis minētās dalībvalsts centienus virzībā uz minēto pienākumu izpildi un kā tā plāno izmantot šādu finansējumu, lai panāktu progresu virzībā uz to izpildi;
- c) papildu pasākumus, kas papildina minētās dalībvalsts integrēto nacionālo enerģētikas un klimata plānu, ievērojot Regulu (ES) 2018/1999, vai pastiprina tā īstenošanu un kas tai jāīsteno, lai izpildītu minētos pienākumus, izmantojot iekšzemes rīcībpolitikas un pasākumus un īstenojot Savienības rīcību, kam pievienots detalizēts novērtējums, kura pamatā ir kvantitatīvi dati, ja tādi ir pieejami, par paredzamajiem siltumnīcefekta gāzu emisiju samazinājumiem, kas izriet no minētajiem pasākumiem;
- d) stingru šādu pasākumu īstenošanas grafiku, kas ļaus novērtēt ikgadējo īstenošanas virzību.

Ja dalībvalsts ir izveidojusi valsts klimata padomdevēju struktūru, tā var lūgt tās padomu, lai noteiktu pirmās daļas c) apakšpunktā minētos nepieciešamos pasākumus.

2. Eiropas Vides aģentūra saskaņā ar savu gada darba programmu palīdz Komisijai novērtēt visus šādus korektīvo rīcību plānus.

3. Komisija var sniegt atzinumu par korektīvo rīcību plānu, kas iesniegti saskaņā ar 1. punktu, stingrību un tādā gadījumā to dara četru mēnešu laikā pēc minēto plānu saņemšanas. Attiecīgā dalībvalsts vislielākajā mērā ņem vērā Komisijas atzinumu un var attiecīgi pārskatīt savu korektīvo rīcību plānu. Ja attiecīgā dalībvalsts Komisijas atzinumu vai būtisku tā daļu neņem vērā, minētā dalībvalsts sniedz Komisijai pamatojumu.

▼ M1

4. Katra dalībvalsts savu korektīvo rīcību plānu, kas minēts 1. punktā, un pamatojumu, kas minēts 3. punktā, dara publiski pieejamu. Komisija dara publiski pieejamu savu atzinumu, kas minēts 3. punktā.

▼ B*9. pants***Atbilstības pārbaude**

1. Ja 2027. un 2032. gadā konstatē, ka kādai dalībvalstij, ņemot vērā šā panta 2. punktu un 5., 6. un 7. pantā paredzēto elastības iespēju izmantošanu, pārbaudītās siltumnīcefekta gāzu emisijas ir pārsniegušas tās ikgadējo emisiju sadales apjomu jebkurā konkrētā perioda gadā, tad piemēro šādus pasākumus:

- a) dalībvalsts nākamā gada siltumnīcefekta gāzu emisiju apjomam papildus pieskaita CO₂ ekvivalentu tonnās izteiktu siltumnīcefekta gāzu emisiju daudzumu, kas pareizināts ar koeficientu 1,08, atbilstīgi pasākumiem, kuri pieņemti saskaņā ar 12. pantu; un
- b) dalībvalstij uz laiku aizliedz jebkādu daļu no sava ikgadējā emisiju sadales apjoma pārskaitīt citai dalībvalstij līdz brīdim, kad tā būs panākusi atbilstību 4. pantam.

Centrālais administrators īsteno pirmās daļas b) apakšpunktā minēto aizliegumu Savienības reģistrā.

▼ M1

2. Ja dalībvalsts Regulas (ES) 2018/841 4. pantā minētās siltumnīcefekta gāzu emisijas 2021.–2025. gada periodā ir pārsniegušas tās piesaistījumus, kā konstatēts saskaņā ar minētās regulas 12. pantu, centrālais administrators no attiecīgās dalībvalsts ikgadējiem emisiju sadales apjomiem atskaita tādu daudzumu, kas atbilst CO₂ ekvivalenta tonnās izteiktam siltumnīcefekta gāzu emisiju pārsniegumam par attiecīgajiem gadiem.

▼ B*10. pants***Pielāgojumi**

1. Komisija pielāgo ikgadējos emisiju sadales apjomus katrai dalībvalstij saskaņā ar šīs regulas 4. pantu, lai atspoguļotu:

- a) saskaņā ar Direktīvas 2003/87/EK 11. pantu izdoto ES *ETS* kvotu skaita pielāgojumus, kuri veikti tāpēc, ka ir mainīties minētās direktīvas avotu tvēruma saskaņā ar Komisijas lēmumiem, kas pieņemti, ievērojot minēto direktīvu, par valsts sadales plānu galīgo apstiprināšanu 2008.–2012. gada periodam;
- b) saskaņā ar Direktīvas 2003/87/EK 24. un 24.a pantu izdoto ES *ETS* kvotu vai kredītu skaita pielāgojumus attiecībā uz siltumnīcefekta gāzu emisiju samazinājumiem dalībvalstī; un
- c) to ES *ETS* kvotu skaita pielāgojumus, kas izdotas par siltumnīcefekta gāzu emisijām no iekārtām, kuras ir izslēgtas no ES *ETS* saskaņā ar Direktīvas 2003/87/EK 27. pantu, par to periodu, kurā tās ir izslēgtas.

▼B

2. IV pielikumā norādīto daudzumu pieskaita 2021. gada ikgadējam emisiju sadales apjomam katrai minētajā pielikumā norādītajai dalībvalstij.
3. Komisija publicē šādu pielāgojumu rezultātā iegūtos skaitļus.

*11. pants***Drošības rezerve**

1. Ņemot vērā 1. pantā minētā Savienības mērķa sasniegšanu, Savienības reģistrā nosaka drošības rezervi, kas atbilst līdz 105 miljoniem tonnu CO₂ ekvivalenta. Drošības rezerve ir pieejama papildus 5., 6. un 7. pantā paredzētajām elastības iespējām.

2. Dalībvalsts var izmantot drošības rezervi ar noteikumu, ka ir izpildīti visi šādi nosacījumi:

- a) tās IKP uz vienu iedzīvotāju 2013. gadā tirgus cenās, ko *Eurostat* publicējis 2016. gada aprīlī, nerasniedza Savienības vidējo rādītāju;
- b) tās kopējās siltumnīcefekta gāzu emisijas 2013.–2020. gada periodam šīs regulas aptvertajos sektoros nepārsniedz kopējos tās ikgadējos emisiju sadales apjomus 2013.–2020. gada periodam; un
- c) tās emisijas pārsniedz tās ikgadējos emisiju sadales apjomus 2026.–2030. gada periodā, lai gan tā:
 - i) ir izsmēlusi elastības iespējas, ievērojot 5. panta 2. un 3. punktu;
 - ii) cik vien iespējams, ir izmantojusi neto piesaisti saskaņā ar 7. pantu, pat ja minētais daudzums nerasniedz III pielikumā norādīto līmeni; un
 - iii) nav veikusi neto pārskaitījumus citām dalībvalstīm saskaņā ar 5. pantu.

3. Dalībvalsts, kas atbilst šā panta 2. punktā izklāstītajiem nosacījumiem, saņem papildu daudzumu no drošības rezerves līdz pat tās iztrūkumam, un tas jāizmanto atbilstības nodrošināšanai saskaņā ar 9. pantu. Minētais daudzums nepārsniedz 20 % no tās kopējā pārsnieguma 2013.–2020. gada periodā.

Ja kopējais rezultātā iegūtais daudzums, kas jāsaņem visām tām dalībvalstīm, kuras izpilda šā panta 2. punktā izklāstītos nosacījumus, pārsniedz šā panta 1. punktā minēto ierobežojumu, attiecīgo daudzumu, kas būtu jāsaņem katrai no minētajām dalībvalstīm, proporcionāli samazina.

4. Visus apjomus, kas atlikuši drošības rezervē pēc sadalījuma saskaņā ar 3. punkta pirmo daļu, sadala starp minētajā daļā norādītajām dalībvalstīm proporcionāli to atlikušajam iztrūkumam, bet nepārsniedzot to. Katrai no minētajām dalībvalstīm attiecīgais daudzums var būt papildus minētajā daļā noteiktajam procentuālajam apjomam.

▼B

5. Pēc tam, kad ir pabeigta Regulas (ES) Nr. 525/2013 19. pantā minētā izskatīšana attiecībā uz 2020. gadu, Komisija par katru dalībvalsti, kas izpilda šā panta 2. punkta a) un b) apakšpunkta nosacījumus, publicē apjomus, kas atbilst 20 % no kopējā pārsnieguma 2013.–2020. gada periodā kā minēts šā panta 3. punkta pirmajā daļā.

*12. pants***Reģistrs**

1. Komisija pieņem deleģētos aktus saskaņā ar 13. pantu nolūkā papildināt šo regulu, lai nodrošinātu, ka Savienības reģistrā saskaņā ar šo regulu tiek veikta pareiza uzskaitē par:

- a) ikgadējiem emisiju sadales apjomiem;
- b) elastības iespējām, ko izmanto saskaņā ar 5., 6. un 7. pantu;
- c) atbilstības pārbaudēm saskaņā ar 9. pantu;
- d) pielāgojumiem saskaņā ar 10. pantu; un
- e) drošības rezervi saskaņā ar 11. pantu.

2. Centrālais administrators veic automatizētu pārbaudi par katru darījumu Savienības reģistrā, kas izriet no šīs regulas un nepieciešamības gadījumā bloķē darījumus, lai nodrošinātu, ka nav pārkāpumu.

3. Informācija, kas minēta 1. punkta a)–e) apakšpunktā un 2. punktā, ir publiski pieejama.

*13. pants***Deleģēšanas īstenošana**

1. Pilnvaras pieņemt deleģētos aktus Komisijai piešķir, ievērojot šajā pantā izklāstītos nosacījumus.

2. Pilnvaras pieņemt 7. panta 2. punktā un 12. panta 1. punktā minētos deleģētos aktus Komisijai piešķir uz piecu gadu laikposmu no 2018. gada 9. jūlija. Komisija sagatavo ziņojumu par pilnvaru deleģēšanu vēlākais deviņus mēnešus pirms piecu gadu laikposma beigām. Pilnvaru deleģēšana tiek automātiski pagarināta uz tāda paša ilguma laikposmiem, ja vien Eiropas Parlaments vai Padome neiebilst pret šādu pagarinājumu vēlākais trīs mēnešus pirms katra laikposma beigām.

3. Eiropas Parlaments vai Padome jebkurā laikā var atsaukt 7. panta 2. punktā un 12. panta 1. punktā minēto pilnvaru deleģēšanu. Ar lēmumu par atsaukšanu izbeidz tajā norādīto pilnvaru deleģēšanu. Lēmums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* vai vēlākā dienā, kas tajā norādīta. Tas neskar jau spēkā esošos deleģētos aktus.

▼B

4. Pirms deleģētā akta pieņemšanas Komisija apspriežas ar ekspertiem, kurus katra dalībvalsts iecēlusi saskaņā ar principiem, kas noteikti 2016. gada 13. aprīļa Iestāžu nolīgumā par labāku likumdošanas procesu.

5. Tiklīdz Komisija pieņem deleģēto aktu, tā par to paziņo vienlaikus Eiropas Parlamentam un Padomei.

6. Saskaņā ar 7. panta 2. punktu un 12. panta 1. punktu pieņemts deleģētais akts stājas spēkā tikai tad, ja divos mēnešos no dienas, kad minētais akts paziņots Eiropas Parlamentam un Padomei, ne Eiropas Parlaments, ne Padome nav izteikuši iebildumus, vai ja pirms minētā laikposma beigām gan Eiropas Parlaments, gan Padome ir informējuši Komisiju par savu nodomu neizteikt iebildumus. Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes iniciatīvas šo laikposmu pagarina par diviem mēnešiem.

*14. pants***Komiteju procedūra**

1. Komisijai palīdz Klimata pārmaiņu komiteja, kas izveidota ar Regulu (ES) Nr. 525/2013. Minētā komiteja ir komiteja Regulas (ES) Nr. 182/2011 nozīmē.

2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. pantu.

▼M1*15. pants***Pārskatīšana**

1. Šo regulu pastāvīgi pārskata, cita starpā ņemot vērā valsts apstākļu dinamiku, veidu, kādā visas ekonomikas nozares sniedz ieguldījumu siltumnīcefekta gāzu emisiju samazināšanā, starptautiskās norises un centienus, kas veikti nolūkā sasniegt Parīzes nolīguma un Regulas (ES) 2021/1119 ilgtermiņa mērķus.

2. Komisija sešu mēnešu laikā pēc katras globālās izsvēršanas, par kuru panākta vienošanās saskaņā ar Parīzes nolīguma 14. pantu, iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu par šīs regulas darbību, tostarp par ikgadējo emisiju sadales apjomu piedāvājuma un pieprasījuma līdzsvaru, kā arī par šīs regulas I pielikumā ietverto valsts siltumnīcefekta gāzu emisiju samazināšanas mērķrādītāju piemērotību attiecībā pret to ieguldījumu Savienības klimata mērķu sasniegšanā, ievērojot Regulu (ES) 2021/1119, un Parīzes nolīguma mērķu sasniegšanā. Minētajā ziņojumā jo īpaši iekļauj novērtējumu par to, vai ir vajadzīgas papildu Savienības rīcībpolitikas un pasākumi, lai Savienība un tās dalībvalstis varētu panākt vajadzīgos siltumnīcefekta gāzu emisiju samazinājumus satvarā laikposmam pēc 2030. gada. Tajā iekļauj arī novērtējumu par šīs regulas aptverto siltumnīcefekta gāzu emisiju samazināšanas trajektoriju, kas ir saderīga ar mērķi – vēlākais līdz 2050. gadam panākt klimatneitralitāti –, ņemot vērā prognozēto indikatīvo Savienības siltumnīcefekta gāzu budžetu, kas minēts Regulas (ES) 2021/1119 4. panta 4. punktā, kā arī to, cik svarīgi ir veicināt taisnīgumu un solidaritāti starp dalībvalstīm un izmaksefektivitāti minētā mērķa sasniegšanā. Attiecīgā gadījumā minētajam ziņojumam var pievienot leģislatīvo aktu priekšlikumus.

▼M1

Pirmajā daļā minētajā ziņojumā ņem vērā dalībvalstu ilgtermiņa stratēģijas, kas sagatavotas un iesniegtas, ievērojot Regulas (ES) 2018/1999 15. panta 1. punktu, un to novērtējumu, kuru Komisija veikusi, ievērojot minētās regulas 15. panta 9. punktu.

*15.a pants***Zinātniskās konsultācijas**

Eiropas Zinātniskā konsultatīvā padome klimata pārmaiņu jautājumos, kas izveidota saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 401/2009 ⁽¹⁾ 10.a pantu, ("konsultatīvā padome"), pēc savas iniciatīvas var sniegt zinātniskas konsultācijas vai izdot ziņojumus par Savienības pasākumiem, klimata mērķiem, gada emisiju līmeņiem un elastības iespējām saskaņā ar šo regulu. Komisija ņem vērā attiecīgās konsultatīvās padomes konsultācijas un ziņojumus, jo īpaši attiecībā uz turpmākiem pasākumiem, kuru mērķis ir vēl vairāk samazināt siltumnīcefekta gāzu emisijas sektoros, uz kuriem attiecas šī regula.

▼B*16. pants***Grozījumi Regulā (ES) Nr. 525/2013**

Regulu (ES) Nr. 525/2013 groza šādi:

1) regulas 7. panta 1. punktu groza šādi:

a) iekļauj šādu apakšpunktu:

“aa) no 2023. gada – to siltumnīcefekta gāzu antropogēnās emisijas, kuras minētas Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2018/842 (*) 2. pantā, par X-2 gadu, ievērojot UNFCCC ziņošanas prasības;

(*) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2018/842 (2018. gada 30. maijs) par saistošiem ikgadējiem siltumnīcefekta gāzu emisijas samazinājumiem, kas dalībvalstīm jāpanāk no 2021. līdz 2030. gadam un kas dod ieguldījumu rīcībā klimata politikas jomā, lai izpildītu Parīzes nolīgumā paredzētās saistības, un ar ko groza Regulu (ES) Nr. 525/2013 (OV L 156, 19.6.2018., 26. lpp.).”;

b) punkta otro daļu aizstāj ar šādu:

“Dalībvalstis ik gadu savos ziņojumos informē Komisiju par jebkādu nodomu izmantot elastības iespējas, kas paredzētas Regulas (ES) 2018/842 5. panta 4. un 5. punktā un 7. pantā, kā arī par atbilstīgi minētās regulas 5. panta 6. punktam gūto ieņēmumu izlietojumu. Trīs mēnešu laikā pēc tam, kad ir saņemta šāda informācija no dalībvalstīm, Komisija dara informāciju pieejamu šīs regulas 26. pantā minētajai komitejai.”;

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 401/2009 (2009. gada 23. aprīlis) par Eiropas Vides aģentūru un Eiropas Vides informācijas un novērojumu tīklu (OV L 126, 21.5.2009., 13. lpp.).

▼B

2) regulas 13. panta 1. punkta c) apakšpunktā pievieno šādu punktu:

“ix) no 2023. gada – informāciju par valsts politiku un pasākumiem, ko īsteno, lai izpildītu pienākumus, kuri paredzēti Regulā (ES) 2018/842, un informāciju par citu plānoto valsts politiku un pasākumiem, kas iecerēti ar mērķi ierobežot siltumnīcefekta gāzu emisijas, pārsniedzot minētajā regulā noteiktās saistības;”;

3) regulas 14. panta 1. punktā pievieno šādu apakšpunktu:

“f) sākot no 2023. gada, kopējās siltumnīcefekta gāzu prognozes un atsevišķas aplēses par prognozētajām siltumnīcefekta gāzu emisijām no emisiju avotiem, uz kuriem attiecas Regula (ES) 2018/842 un Direktīva 2003/87/EK.”;

4) regulas 21. panta 1. punktā pievieno šādu apakšpunktu:

“c) pienākumus, kas noteikti Regulas (ES) 2018/842 4. pantā. Izvērtēšanā ņem vērā Savienības politikas un pasākumu progresu un informāciju no dalībvalstīm. Reizi divos gados izvērtēšanā iekļauj arī prognozes par Savienības virzību uz tās Parīzes nolīgumam valsts noteikto devumu īstenošanu, ietverot Savienības saistības panākt siltumnīcefekta gāzu emisiju samazinājumus visas ekonomikas mērogā, un prognozes par dalībvalstu virzību uz savu pienākumu izpildi saskaņā ar minēto regulu.”

17. pants

Stāšanās spēkā

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

M1*I PIELIKUMS*

DALĪBVALSTU SILTUMNĪCEFEKTA GĀZU EMISIJU SAMAZINĀJUMI
SASKAŅĀ AR 4. PANTA 1. PUNKTU

	Dalībvalstu siltumnīcefekta gāzu emisiju samazinājumi 2030. gadā salīdzinājumā ar 2005. gada līmeni, ko nosaka saskaņā ar 4. panta 3. punktu	
	1. aile	2. aile
Beļģija	– 35 %	– 47 %
Bulgārija	– 0 %	– 10 %
Čehija	– 14 %	– 26 %
Dānija	– 39 %	– 50 %
Vācija	– 38 %	– 50 %
Igaunija	– 13 %	– 24 %
Īrija	– 30 %	– 42 %
Grieķija	– 16 %	– 22,7 %
Spānija	– 26 %	– 37,7 %
Francija	– 37 %	– 47,5 %
Horvātija	– 7 %	– 16,7 %
Itālija	– 33 %	– 43,7 %
Kipra	– 24 %	– 32 %
Latvija	– 6 %	– 17 %
Lietuva	– 9 %	– 21 %
Luksemburga	– 40 %	– 50 %
Ungārija	– 7 %	– 18,7 %
Malta	– 19 %	– 19 %
Nīderlande	– 36 %	– 48 %
Austrija	– 36 %	– 48 %
Polija	– 7 %	– 17,7 %
Portugāle	– 17 %	– 28,7 %
Rumānija	– 2 %	– 12,7 %
Slovēnija	– 15 %	– 27 %
Slovākija	– 12 %	– 22,7 %
Somija	– 39 %	– 50 %
Zviedrija	– 40 %	– 50 %;

▼ B*II PIELIKUMS*

DALĪBVALSTIS, KAM ATBILSTĪBAS NOLŪKĀ SASKANĀ AR 6. PANTU
VAR IEROBEŽOTĀ MĒRĀ TIKT ŅEMTAS VĒRĀ ANULĒTAS ES *ETS*
KVOTAS

	Maksimālais procentuālais apjoms no 2005. gada siltumnīcefekta gāzu emisijām, ko nosaka saskaņā ar 4. panta 3. punktu
Beļģija	2 %
Dānija	2 %
Īrija	4 %
Luksemburga	4 %
▼ <u>M1</u>	
Malta	7 %
▼ <u>B</u>	
Nīderlande	2 %
Austrija	2 %
Somija	2 %
Zviedrija	2 %

▼ M1

a) UŇ aa) APAKŠPUNKTU

	Maksimālais apjoms, izteikts miljonos tonnu CO ₂ ekvivalenta
Beļģija	3,8
Bulgārija	4,1
Čehijas Republika	2,6
Dānija	14,6
Vācija	22,3
Igaunija	0,9
Īrija	26,8
Grieķija	6,7
Spānija	29,1
Francija	58,2
Horvātija	0,9
Itālija	11,5
Kipra	0,6
Latvija	3,1
Lietuva	6,5
Luksemburga	0,25
Ungārija	2,1
Malta	0,03
Nīderlande	13,4
Austrija	2,5
Polija	21,7
Portugāle	5,2
Rumānija	13,2
Slovēnija	1,3
Slovākija	1,2
Somija	4,5
Zviedrija	4,9
Maksimālais apjoms kopā:	► MI 262,2 ◄

IV PIELIKUMS

PIELĀGOJUMU DAUDZUMS SASKAŅĀ AR 10. PANTA 2. PUNKTU

	Tonnas CO ₂ ekvivalenta
Bulgārija	1 602 912
Čehijas Republika	4 440 079
Igaunija	145 944
Horvātija	1 148 708
Latvija	1 698 061
Lietuva	2 165 895
Ungārija	6 705 956
Malta	774 000
Polija	7 456 340
Portugāle	1 655 253
Rumānija	10 932 743
Slovēnija	178 809
Slovākija	2 160 210